

Nutida konstnärer i Dalarö

Dalarö Hembygdsförening har genom åren skildrat de kända konstnärer som förr verkat i Dalarö. Det har därför känts angeläget att uppmärksamma de målare, skulptörer och andra konstnärer som är verksamma i dagens Dalarö.

Ambitionen är att presentera en eller ett par sådana någon gång per år i Shimmyn. Den första artikeln handlar om målaren Carl Schubert.

Vi träffades över en kopp kaffe en av de mycket varma dagarna i juli hemma hos Calle i Vadvikens västra del. Smeknamnet används av de flesta som känner honom. Han är född i Stockholm 1955 och bor permanent sedan några år på sommarstället som hans föräldrar köpte 1965. Dalarö är således mycket välbekant för honom sedan länge och han känner sig hemma här.

Calle tar oss nästan genast till sin närliggande ateljé som han byggt själv. Vi förstår hans iver att visa den för oss, för den är inredd som en riktig målarlya och bär spår av många års flitigt målande. Atmosfären för skapande är inte att missta sig på. Här tillbringar han större delen av sina dagar för där finns allt han tycker sig behöva, även en brits att vila på och en TV.

Målandet har alltid varit ett stort intresse för honom. Lusten att ägna sig åt något visst intresse, ser han som en källa till talang vilken går att utveckla. En granne till honom i ungdomsåren såg detta. "Han var arkitekt och uppmanade mig att först gå gratis-kurser i kroki på Kungliga Akademien för de fria konsterna, Mejan, och därefter söka dit." Calle antogs som en av de yngsta någonsin, men visste inte att det fanns två skolor för blivande konstnärer, Konstfack och Mejan. Det var därför en slump att han sökte till just Konstakademien. Första året blev han inte antagen men efter ett samtal från en av professorerna förstod han att det berodde på att han var för ung. Calle kom in året därpå, mest tack vare arbetsproven i kroki, tror han.

Måleriet är jag, allt som är jag finns i min konst, säger Calle. Hans förhoppning är att den berör andra

människor. Han vill likna sitt målande med den improviserande musikerns arbete, men han fångas inte av eventuella trender och målar inte heller för att behaga utan går sin egen väg. "Många av mina be-lackare har uppskattat mig för det. Å andra sidan är jag väl som de flesta andra människor och uppskattar att få ett erkännande för vad jag gjort, men det är absolut inte drivkraften hos mig."

Calle målar mest i akvarell men även i akryl. Med akvarellerna åstadkommer han ljusfyllda verk medan akrylen används "för att måla materia." Akvarelltekniken är för honom avgjort bäst för att få fram det ljus som eftersträvas.

Jag är romantiker, säger Calle, och därför blir motiven ofta utomhusmiljöer från skog, mark och hav med ljuset som viktigt inslag. "De är en blandning av verkligheten samt mina fantasier och symboler. Varje vår målar jag mina björkhagar. Jag är däremot inte naturmålare. Sommartiden har jag svårt med måleriet därför att ljuset då rör till det i mitt huvud. Däremot njuter jag när det blir lite mörkare och motiven växer lättare fram. "Gåramålarens" eller porträttörens motiv hittar ibland också till mina dukar men huvudsakligen efter beställning."

Calle får idéer och uppslag från nästan vad som helst. Det kan vara ett synintryck från bussen ut i naturen eller något annat liknande. De sätter sig ofta i bakhuvudet och bearbetas omedvetet i hjärnan. Efter en tid kan intrycket visa sig som en symbol och tjäna som en byggsten i målandet. Några förebilder från äldre eller kända konstnärer har han inte och han försöker heller aldrig efterlikna stora målare i den teknik som de gjort sig kända för.

Beträffande marknadsföringen var han förr beroende av utställningar mer än nu. Ett 40-tal sådana har kommit till stånd på olika gallerier sedan 1979 och därutöver ett 50-tal samlingsutställningar med svenska akvarellister samt vandringsutställningar i Södertälje konsthall, Galleria Il segno Roma och i Danmark. Han hade också ett stort viktigt nätverk som var till hjälp. De sociala medierna, framför allt Instagram, är platser där hans alster nu presenteras

Calle skissar på ett block för ett kommande alster i sin lilla ateljé på Dalarö. Här tillbringar han sin största del av dygnet. Se hans verk på Instagram: www.instagram.com/carl_schubert/?hl=sv

men de övriga medierna är också mycket betydelsfulla. Nils Petter Sundgren gjorde för många år sedan en intervju för en tidning och efter den fick han mycket sålt. Samma resultat blev det efter ett inslag om honom i TV. Kändisfaktorn är viktig för försäljningen. Pandemiåret har också varit bra. Folk reser inte så mycket som tidigare och får kanske för sig att de då äntligen skall köpa en målning av Calle. Senare i år skall han ha en utställning på Nordens Ljus i Stockholm.

Calles konst är representerad på Borås och Karlstads konstmuseer samt Statens Konstråd och hans grafik även på Nationalmuseum. Mycket av hans konst finns också i kommuner och regioner. Förutom att göra honom och hans konst känd så genererar det intäkter genom BUS (Bildupphovsrätt i Sverige) för sådant som skolkopiering eller visningsrätt i offentliga miljöer.

Vi tackar Calle för ett intressant och trevligt samtal.

Artikeln är sammanställd av Tommy Hedenström och Anders Bengtsson, Dalarö Hembygdsförening.